

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Martyrivm Sanctissimæ Virginis Martinæ: Ex eo quod est ex vetustis M. S. Codicibus erutum, per Reuer. P. Laurentium Surium. Passa est anno Christi 228. Urbani Papæ 2. Alexandri autem Imp. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

clamitant. Tunc imperato silentio, viduarum, pupillarum, cunctorumque indigentium memoriam recolens, tanquam bonus & fidelis, commissæ sibi pecuniæ, dispensator, singulis pro conditione distribui mandavit: Dein, iugi orationis studio in Deum eleuatus, postremo die Calendarum Ianuariarum post peractam vesperam, beatum spiritum in manus Domini tradidit, anno episcopatus sui vigesimo quinto, vitæ autem totius sexagesimo quinto, sicut multis ante fratribus, morti proximus indicauit.

Migrat à vita sanctus antistes.

MARTYRIVM SANCTISSIMAE VIRGINIS MARTINÆ

Ex eo quod est ex vetustis M.S. Codicibus erutum, per Reuer. P. Laurentium Surium.

Passa est anno Christi 228. Urbani Papæ 2. Alexandri autem Imp. 4.

Vide Cæs. Baron. in Notation. Martyr. Roman. & to. 2. Annal. Eccl.

Martinæ virgo, vt generis claritudine nobilis, ita pietate in Deum clarissima, egregiam planeque admirandam Christianæ fidei ac virtutis edidit confessionem. Accusata namque à Christiani nominis hostibus, persecutoribusque acerrimis, cum ad Apollinis delubrum deducta, nefando simulachro thura offerre cogeretur, Christi potentia, virtutiq; confisa: in preces diu multumque incubuit, cæleste haud dubia fide auxilium expectans, vt fugato dæmonio, summa sacerdotum impietas, perfidiaq; cunctis innotesceret. Neque eam fefellerit expectatio. Precibus namq; ritè persolutis, factoque de more crucis signo, tantus repente motus vniuersam concussit ciuitatem, vt euerso Apollinis delubro, & comminutis simulachris, bona insuper populi multitudo, cum profanis sacerdotibus eadem ruina occumberet. Ea re turbatus, pariterque commotus

t. Ianuarij.

Clarum genus S. Martinæ.

S. Martinæ Apollinis delubrum oratione prosternit.

C Præses,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Inter tormenta ab Angelis confortatur.

Præses, virginis faciem alapis cædi, vnicisque ferreis palpebras lacerari iussit. Cùm verò in Christi confessione constanter persisteret, ecce viri quatuor cælesti splendore fulgentes, astitère protinus; qui virginem confirmantes, pœnas illatas auertebant, multoq̃ue maiore cruciatu ipsos carnifices, eam nequicquam perdere conantes: afficiebant. Præses id quidem carnificum segnitie fieri existimans, minaci toruoq̃ue vultu, ad supplicia inferenda eos vrgebat, ni facerent, eandem cum virgine perniciem minitans. Illa autem pro salute tortorum suorum Deum orante, lux cælestis cunctos circumdedit. Qui animis Christi gratia repente mutatis idolorum cultum constanti confessione execrati sunt; sicq̃ue omnes octo numero, hortante virgine, ad martyrii palmam, datis intrepidè cervicibus perueniunt.

Tortores ad Christi fidem convertuntur: & martyrio coronantur.

Grauisimè eruciatur sacra virgo.

Altera dein luce, sacra virgo blandis admodum verbis, multis magnisque pollicitationibus ad Deorum sacrificia inuitata est. Sed verbis, ac promissis irritò conatu adhibitis, ad cruciatum reditum est. Et primò quidem toto corpore atrociter laniato, in quatuor distenta palos, à duobus centurionibus diu grauitèrque fustibus cæsa est. Mutati per vices septem carnifices. Sed virginis constantia victi, præsidem vt ab inferendis supplicijs desistere liceret, rogârunt. Ille verò flagellis eam concidi mandans, tandem Eunemij prædiuitis cuiusdam consilio, carceribus mancipari iussit, vbi noctem in laudibus & hymnis, & iucundissimo iubilo cum Angelis transegit.

Cum Angelis in carcere psallit.

Mane autem factò, magno populi concursu, ad

ad Dianæ templum, falsæ Deæ sacrificatura, ut sperabatur, deducta est. Ibi verò, simulac formato in fronte crucis signo, preces fudit, ignis è cœlo cum horrendo fragore lapsus: idolum exussit, templumque cum maxima populi strage solo æquavit. Ea clades, imperatoris animum timore perculit: qui eam Iustino cuidam commendavit.

Fanum Dianæ cū simulachro, diuinis subuertitur.

Is verò cum Præfecturæ dignitate polleret, ab insito in Christianum nomen odio, animique feritate, centum & octodecim vulnera ferreis ungulis ei imposuit, ita ut toto corpore lacera, viribusque destituta, grabato ad carceres reciperetur. Inde verò ad bestias damnata, immanissimo Leoni obiecta est; qui omni posita feritate, ad eius se pedes abiecit; tyrannisque id indignissime ferentibus, & consilia agitantibus, Eune- mium, cum ad caueam reduceretur, impetu facto interemit.

118. Vulnera accipit virgo S.

Leo sauis- simus ei blas- ditur.

Tum verò omnia tyrannidis instrumenta in eam agitata sunt. Quæ virgo castissima, prompto hilarique animo, in tenero suo excepto corpusculo, atque victrix superavit. Cùm verò ungulis atrocissime concisa, vix aliquid in toto corpore laniandum restaret, in pyram ingentem præcipitata est. Sed ea orante, & Christum saluatorem suum assiduo inelamante, concitato turbine flamma discussa, & populus incendio adustus, in fugam versus est. Hæc cum non diuinæ virtuti, sed maleficis artibus, à malefico sceleratoque senatu adscriberentur, capilli capitis eius, quod in ijs occultam maleficij vim latitare crederent, cute tenus abradi sunt. Rares, mox omnes, tanquam omni virtute spoliatae

Post aser- bisima tor- menta in ignem mis- titur.

Ab eodem haud lædi- tur.

C 2 insul-

36 MART. S. ALMACHII MONACHI
infulsarunt. Sed illa, mentis oculis, repositam sibi
in caelo coronam, contemplans, tulit patienter
populi ludibria, totaque aviditate, ad Christi ad-
spirans amplexus, demum die tertio, ad ultimum
certamen educta, niueam ceruicem carnifici feri-
endam praebuit; sicque multis inclyta victorijs ad
caelos migravit.

Flectitur ca-
pite.

MARTYRIVM S. ALMACHII MONA-
chi, quod Romae spontaneus subiit. Anno Christi salu-
toris 395. Siricij Papa 11. Theodosij autem Roman-
Imperat. 17. sub Alipio vrbis praefecto. Ex ijs
qua habentur apud Caesarem
Baron.

In Notario
Mart. Rom.
& Tom. 4.
Annal. Eccl.

i. Ianuarij.

Almachius monasticæ vitæ professionē, in
Oriente illustris, postquam diuturna ex-
ercitatione, mirificos in omni virtutū ge-
nere fecisset progressus, praclarum aliquid, ad
maiorē Christi gloriā, Ecclesiæque utilitatem,
audendum existimavit. Itaque diuino afflatus spi-
ritu, ex Oriente Romam contendit, praecipua spe
ut gladiatorios gentilium ludos, nefandaque clo-
monum sacrificia aboleret. Erant Romanis Ka-
lenda Ianuarij celeberrimæ, quas suo more mag-
na atque sēda superstitione colebant. Nec minori-
eas Christiani, sed sanctiore multo (ut potē pri-
mitijs Redemptoris nostri sanguinis consecratas)
gaudio, festiuitateque peragebant. Illi enim
multiplicatis victimis, auctis superstitionibus,
dapium publicarum ingluuie, nefandis cruentif-
que spectaculis, foedabant potius diem, quam co-
lebant. Nostri verò contra, summa illum sanctita-
te ac puritate transigere studebant. Atque ut illo-
rum superarent impietates, & in Deum iniurias
quo-

Pius Alma-
chij zelus.

Circuncisio
Christi.